

**3^ο Συνέδριο
Ελληνικής Οικολογικής Εταιρείας &
Ελληνικής Ζωολογικής Εταιρείας**

Ιωάννινα, 16-19 Νοεμβρίου 2006

**«ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ»**

**Διοργάνωση: Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος & Φυσικών Πόρων
Συνδιοργάνωση: ΥΠ.Ε.Π.Θ., Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., Ν.Α. Ιωαννίνων**

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ «ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ»**

ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ ΤΩΝ CARABIDAE (COLEOPTERA) ΣΕ ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΤΙΚΑ ΑΓΡΟ-ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Μαρία Τσιαφούλη¹, Μαρία Αργυροπούλου²,
Γιώργος Π. Στάμου¹ & Στέφανος Σγαρδέλης¹

¹Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τομέας Οικολογίας, 54124 Θεσσαλονίκη

²Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τομέας Ζωολογίας, 54124 Θεσσαλονίκη

E-mail: margyrop@bio.auth.gr

Η οργανική γεωργία θεωρείται ως μία πιθανή λύση ενάντια στη συνεχόμενη απώλεια της βιοποικιλότητας που προέρχεται από την εντατικοποίηση της γεωργίας. Οι συμβατικές καλλιέργειες, λόγω του ότι δέχονται χημικές εισροές, θεωρούνται περισσότερο διαταραγμένα οικοσυστήματα σε σχέση με τις οργανικές καλλιέργειες, στις οποίες χρησιμοποιούνται εισροές φυσικές και περισσότερο φιλικές προς το περιβάλλον. Στην εργασία αυτή μελετήθηκε μια από τις σημαντικότερες οικογένειες ασπονδύλων (από άποψη αφθονίας και ποικιλότητας) η οποία χρησιμοποιείται ευρύτατα και ως βιοδείκτης. Συγκεκριμένα, μελετήθηκε η οικογένεια Carabidae (Coleoptera) σε οργανικές και συμβατικές καλλιέργειες σπαραγγιού (*Asparagus officinalis*), οι οποίες επιδέχονταν τις ίδιες μηχανικές διαταραχές και διέφεραν μόνο ως προς τα είδη λίπανσης και καταπολέμησης ζιζανίων. Εκτός από τις παραπάνω δειγματοληπτικές επιφάνειες συμπεριλήφθηκαν στην εργασία και φυσικοί φυτοφράχτες που ήταν στα όρια των καλλιεργειών. Οι φυτοφράχτες αποτελούσαν υπολείμματα φυσικής βλάστησης και χρησιμοποιήθηκαν ως αναφορά για τη «φυσικότητα» των αγρο-οικοσυστημάτων. Η ποικιλότητα των Carabidae ήταν μεγαλύτερη στους φυτοφράχτες σε σύγκριση με τις καλλιέργειες τόσο από άποψη αριθμού ειδών όσο και από άποψη ισοδιανομής της αφθονίας στα είδη. Διαφορές παρατηρήθηκαν ωστόσο και ανάμεσα στους δύο τύπους καλλιεργειών. Η οργανική καλλιέργεια είχε μεγαλύτερη ποικιλότητα από τη συμβατική. Το πιο άφθονο είδος ήταν το *Harpalus* sp. και στους δύο τύπους καλλιεργειών. Στη συμβατική καλλιέργεια ωστόσο, το είδος αυτό υπερκυριαρχούσε αποτελώντας το 70% της βιοκοινότητας. Αντίθετα, στην οργανική καλλιέργεια αποτελούσε το 43% της βιοκοινότητας, ποσοστό παρόμοιο μ' αυτό που κάλυπταν και τα κυρίαρχα είδη στους φυτοφράχτες.